

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięcowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należność stoplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Od dnia 24. stycznia do 1. lutego b. r. pojawiła się cholera tylko w jednej nowej miejscowości t. j. w Derewlanach pow. kamioneckiego i panowała w ostatnim tygodniu w 9 miejscowościach, gdzie do pozostałych 29 chorych przybyło 34, z tych zaś wyzdrowiało 17, umarło 14, a 32 pozostało w leczeniu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. lutego 1872.

Podług doniesienia c. k. jeneralnego konsulatu w Warszawie z dnia 27. stycznia b. r. wygasła cholera w Królestwie Polskiem z dniem 4. stycznia 1872

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 1. lutego 1872.

Cześć nieurzędowa.

Lwów dnia 7. stycznia 1872.

Sprawie postępu szkół poświęca „Prager Abendblatt“ następujący artykuł:

„Stanowisko dziennikarstwa opozycyjnego w obec nowych ustaw szkolnych, jego ciągłe wycieczki przeciw tym ustawom skłaniają nas do zwrócenia uwagi na ten przedmiot a mianowicie na zażalenia podniesione przez stronę nieprzyjawną ustawom. Łatwo odgadnąć, dlaczego cały atak narodowej i konserwatywnej opozycji skierowany jest w pierwszym rzędzie na ustawy szkolne. „Kto ma władzę nad szkołami, do tego należy przysłużyć.“ Trafne to twierdzenie wyjaśnia nam powody opozycji, która w tej mierze różne podnosi zarzuty. Organa kościelne utrzymują, że szkoły nowego systemu tracą charakter chrześcijański, że interesa religijne nie doznają w nowych ustawach należytego uwzględnienia, w skutek czego obawiać się należy, że dorastająca generacja wyjdzie ze szkół z osłabioną wiarą. Czy twierdzenie to jest słuszne? Już w pierwszym ustępie nowej ustawy szkolnej jako główny cel szkół ludowych wskazane jest „moralno-religijne wychowanie“. W skutek tego nauka religii jest obowiązkowym przedmiotem. Czy w obec tego faktu można nazywać dzisiejsze szkoły „bezwyznaniowemi“? Słuszniej możnaby już nazwać szkoły „międzywyznaniowemi“, gdyż uwzględniają one wszystkie przez państwo uznane wyznania. Ale żadną miarą szkoły dzisiejsze nie są bezwyznaniowemi, gdyż ustawy polecają radom szkolnym miejscowym, powiatowym i okręgowym czuwanie nad nauką religii i religijnymi ćwiczeniami młodzieży. Narodowa opozycja zarzuca, że nowe ustawy szkolne naruszają autonomię i ułatwiają germanizację. Nie potrzeba przytaczać dużo argumentów dla wykazania, że i ten zarzut jest niesłusznym. Jakim sposobem może być autonomia naruszona, skoro szkoła oddana jest pod nadzór wolno obranym zastępcom gminy, powiatu i kraju? Niezawodnie i państwo także jest odpowiednio zastąpione w miejscowych, powiatowych i krajowych radach szkolnych, ale czyż fakt ten jest naruszeniem autonomii? Czyż państwo nie ma równego z gminami i kościołem interesu w wychowaniu i edukacji swoich obywateli? Zarzut, że nowe ustawy szkolne mają tendencję germanizacyjną, zbija już ten fakt, że oznaczenie języka wykładowego należy do tego, kto szkoły utrzymuje, a więc do gminy, powiatu i kraju a do państwa tylko wtedy, jeżeli szkoła utrzymywana jest ze środków państwa. Tego faktu nie uzna chyba bezwzględna opozycja, która nieprzyjawną jest wszystkim instytucjom, opierającym się na dzisiejszej konstytucji. Ta opozycja nie zdołała jednakże zapobiedz przyjęciu tych ustaw chociaż w ich wykonaniu dotąd jeszcze wszelkie możliwe stawia zapory. Mimo to jednakże dzisiaj wszędzie pełnią swe funkcje rady szkolne miejscowe, powiatowe i krajowe, stanowisko nauczycieli zostało polepszone i prawnie uregulowane i ciągle powstają nowe szkoły a stare bywają zreformowane i rozszerzone odpowiednio duchowi nowych ustaw. Nawet w gminach, w których dawniej nie myślano nawet o szkołach dla braku środków, powstają dzisiaj nowe szkoły. Czyż nie jest to pocieszającym postępem? Wprawdzie dzieło jeszcze nie jest skończone i tkwią w niem dotąd pewne usterki, ale mimo to ani gminy, ani nauczyciele ani dzisiejsza generacja nie mają powodu do zażaleń. Uznają to później i dzisiejsi przeciwnicy ustaw szkol-

nych, skoro zmysł polityczny zamącony ruchem opozycyjnym trzeźwiej oceniać będzie stan rzeczy.“

Wiedeń. „Wiener Abendpost“ pisze:

„Mähr. Cor.“ w artykule pod napisem: Gdzie stoimy? przemawia znowu za nagłą koniecznością przeprowadzenia ugody galicyjskiej i reformy wyborczej, czy każdej z osobna, czy też obudwu razem; podnosi szczególnie, że głównym zadaniem izby deputowanych jest, radą i pomocą wspierać rząd, który przez skierowanie na tory parlamentarne i przez przywrócenie uporządkowanych stosunków konstytucyjnych, pokazał swą zdolność... Zupełne popieranie rządu w obu wspomnianych sprawach jest jedyną drogą, po której reprezentanci kraju dzisiaj iśćby mogli.

— Komisya skarbowa przyjęła na posiedzeniu z 31. stycznia jednogłośnie następującą rezolucję:

„Wzywa się rząd, ażeby jak najspieszniej powiększył personal głównego urzędu cłowego we Wiedniu, rozszerzył odpowiednio lokalności i zasiągnął u ludzi fachowych informacji w celu ułatwienia manipulacji.“

Minister skarbu oświadczył, że gotów jest zaradzić wszelkim niedogodnościom przez członków komisji przytoczonym i dlatego nie sprzeciwia się powyższej rezolucji.

Peszt. O rezultacie ponownych rokowań węgierskiego rządu z opozycją kroacką podają dzienniki zupełnie sprzeczne wiadomości. I tak donosi „Pester Lloyd“ że na sobotnim posiedzeniu rady ministrów prezydent hr. Lonyay zdawał obszernie sprawę o toku rokowań i po pięciogodzinnej dyskusji uznano, że wobec przesadnych żądań opozycji ugoda jest niemożliwą.

„Ung. Lloyd“ podaje pomyślniejsze wiadomości. Dziennik ten zapewnia, że prezydent węgierskiej rady ministrów oświadczył opozycji kroackiej, iż rada ministrów nie zgadza się na jej żądanie utworzenia rządu w Zagrzebiu ze zwolenników stronnictwa narodowego. Co do innych żądań opozycji miało nastąpić zupełne porozumienie.

Petersburg. Książę Gorczałów kanclerz państwa rosyjskiego miał napisać dość ostrą notę do Curtina pełnomocnika Stanów zjednoczonych w Petersburgu. Dzienniki amerykańskie wspominają o tej notce z pewnym oburzeniem. Dziennik półturzędowy amerykański utrzymuje wobec tego stanowczo, iż ks. Gorczałów w ostatnich czasach żadnej noty do pełnomocnika Stanów zjednoczonych nie pisał, a dalej że stosunki między Rosją a Stanami zjednoczonymi są przyjazne, i że wiadomość, jakoby Curtin miał być odwołanym ze swej dotychczasowej posady w Petersburgu najmniejszej nie ma podstawy.

Londyn. Rząd angielski ogłosił swój memoriał w sprawie Alabamy. Pierwsza część tego memoriału zawiera w sobie zapatrywania rządu angielskiego na sprawę, która przedłożoną została sądowi polubownemu w Genewie do rozstrzygnięcia. Rząd angielski oświadcza tu, iż tylko kwestya okrętów „Alabama“, „Florida“, „Georgia“ i „Shenandoah“ ma być przedmiotem rozpraw sądu polubownego. Po tem następuje kategoryczne oświadczenie, iż rząd angielski nie naruszył w tej kwestyi prawa międzynarodowego, co by mogło pociągnąć za sobą wynagrodzenie Stanów zjednoczonych północnej Ameryki ze strony Anglii. Dalej zwraca rząd angielski uwagę sądu polubownego na artykuł VIII, traktatu, który decyduje tu o kosztach wynagrodzenia i dodaje, iż według dosłownego brzmienia tego artykułu dodatkowe postanowienia mogą tak tylko być tłumaczone, iż by się nie sprzeciwiały kardynalnym zasadom prawa międzynarodowego. Rząd angielski zastanawia się także w tym memoriale nad pytaniem, czy nie ciąży na nim zarzut lekkomyślności w postępowaniu i przychodzi do wniosku, iż po żadnym rządzie nie można wymagać wyższego stopnia czujności w obec zobowiązań międzynarodowych że tak rządowi jak indywidualnościom należy więcej na własnym bezpieczeństwie jak na bezpieczeństwie sąsiadów. Memoriał odpiera w końcu zarzut, jakoby opinia publiczna w Anglii nie trzymała strony Stanów zjednoczonych podczas wojny amerykańskiej w r. 1861 i dowodzi, iż twierdzenie Amerykanów, ja-

koby północna Ameryka dużo złego od Anglików doznała, nie opiera się na rzeczywistych podstawach.

O memoriale tym pisze „Engl. Corr.“ co następuje: „Rząd angielski ma dość sposobów załatwienia tej kwestyi. Mógłby on ją najpierw oddać polubownemu sądowi genewskiemu; ale cóż kiedy wymagania Stanów Zjednoczonych są tak przesadne, iż żaden rząd nie mógłby swego państwa narażać na podobne pogrzebienie. Powtóre możnaby oświadczyć, iż rząd angielski dopóty nie przystanie na sąd polubowny, dopóki rząd amerykański nie zmieni swych zapatrywań na tę kwestyę. W ten sposób nie przyszłoby do natychmiastowego załatwienia tej kwestyi, a kto wie czy nie wybuchłoby ztąd groźne zakłócenia. Lecz zdaje się, iż do tego nie przyjdzie, a ministerstwo, które nad tą kwestyą dwa razy już się na radzie ministrów zastanawiało, wyszuka drogę, prowadzącą do korzystnego załatwienia sporu o „Alabamę“.

Dzienniki londyńskie przemawiają w ogóle przeciw pretensjom amerykańskim. Według dziennika angielskiego „Daily Telegraph“ nawoływania prasy angielskiej są bezzasadne, gdyż rząd postawi ze swej strony takie warunki Stanom Zjednoczonym, że nie będą one mogły ich odrzucić, przez co kwestya ta z obopólnem zadowoleniem rozwiązana zostanie.

Paryż. Ogłoszony w dzienniku „Union“ list hr. Chambord, o którym doniósł telegram, tak opiewa:

„Uporczywość, z jaką fałszywie tłumaczone są moje słowa, uczucia i czyny, zmusza mnie do protestacji, której mój honor i prawość charakteru wymagają.

„Dziwią się, żem opuścił Chambord, gdzie mogł spokojnie przedłużyć swój pobyt, i postanowienie moje przypisują tajemnej myśli o abdykacji.

„Nie potrzebuję usprawiedliwiać mojego postępowania. Ubolewam nad tymi, co mnie nie zrozumieli; ale wszystkie nadzieje oparte na zapomnieniu moich powinności są próżne.

„Nigdy nie będę abdykował.

„Przez czterdzieści lat będąc wiernym zasadzie monarchicznej, dziedzictwu Francji i ostatniej nadziei jej wielkości i swobód, nie myślę teraz odstępować od tej zasady.

„Cezaryzm i anarchia jeszcze nam grożą, bo w kwestiach osób szukamy ocalenia kraju, miasto go szukać w zasadach.

„Błędem naszej epoki jest liczenie na wybiegi polityki, żeby uniknąć społecznego przesilenia.

„A jednak Francja nazajutrz po naszym klęskach, stwierdzając przedziwny zapał swojej wiary monarchicznej dowiodła, że nie chce umrzeć.

„Powiadają, że nie powinienem być żądać od naszych walecznych żołnierzy, aby szli pod nowym sztandarem.

„Nie podnoszę nowej chorągwi, zatrzymuję chorągiew Francji, i z dumą wierzę, iż ona wróci naszym armiom ich dawny urok.

„Jeżeli chorągiew biała doznała klęsk, zato nie znała upokorzeń.

„Powiedziałem, że jestem za reformami; przeciwnicy zaś moi złośliwie powiedzieli, że jestem za reakcją.

„Patrząc na cierpienia kościoła musiałem przypomnieć sobie tradycje mojej ojczyzny. Ta mowa rozbudziła namiętności najzasłepiejsze.

„Niezachwianem przywiązaniem do swojej wiary i swojej chorągwi bronie honoru samej Francji i jej pełnej chwały przeszłości, a przygotowuję jej przyszłość.

„Kaźda godzina stracona na poszukiwaniach kombinacji bezowocnych wychodzi na korzyść tych wszystkich, co się cieszą z naszego poniżenia.

„Za obrębem zasady dziedzictwa monarchicznego, bez której jestem niczem, a z którą wszystko zrobić mogę, gdzie będą nasze przymierza? Kto da silną organizację naszej armii? Kto wróci dyplomacji naszej dawną powagę, a Francji jej kredyt i stanowisko?

„Kto zapewni klasom pracowitym dobrodziejstwa pokoju, robotnikowi godność życia, owoce pracy i bezpieczeństwo starości?

„Często powtarzałem, że jestem gotów do wszelkich ofiar dających się pogodzić z honorem i do wszelkich ustępstw, które nie byłyby oznakami słabości.

„Bóg mi jest świadkiem, że jedną tylko mam w sercu namiętność, to jest pragnienie szczęścia Francji; jedną mam tylko ambicję, to jest uczestniczenia w dziele odbudowania, które nie może być wyłącznym dziełem jednego stronnictwa, lecz wymaga uczciwego współdziałania wszystkich ludzi poświęconych.

„Nic nie zachwieje moich postanowień, nie mojej cierpliwości nie znuży, i nikt pod żadnym pozorem nie wymoże na mnie, abym się zgodził na zostanie królem prawowitym rewolucyj.

Dnia 25. stycznia 1872 r. Henryk.

— Hrabia Paryża był z małżonką na jednym z ostatnich posiedzeń zgromadzenia narodowego, i zupełnie przypadkowym sposobem był świadkiem bardzo dramatycznego zajścia. Deputowany paryzki i socjalista Tolain, który ze wszystkich mowców opozycji przytoczył najdzielniejsze argumenta przeciw prawu o żegludze, oraz młody Duvergier de Hauranne, jedna ze znakomitości orleańskich przeszłych do republikańskiego obozu, sprawili na większości izby takie samo wrażenie jak czerwona chustka na rozjuszonym byku. Tolain z krwią zimną a wytrwale stawiał jej czoło, zmusił ją do wysłuchania go do końca i wśród oklasków izby zakończył swoją mowę. Ze swojej strony Duvergier de Hauranne, który także mówił przeciw prawu o żegludze, potęgą swego głosu zapanował nad krzykami i konceptami nienawidzącej go większości, i świetnie się na niej pomścił.

Jakośmy powiedzieli, hrabia Paryża z żoną był wówczas poraz pierwszy na posiedzeniach izby Wraskliwi monarchiści myśleli, że mu sprawią przyjemność napadając na Duvergier de Hauranne. Byli orleański Mirabeau nie mając już nic do powiedzenia, bystro spojrzął na lożę hrabiego Paryża: „Nie możecie mi darować stosunków, które niegdyś były mi równie jak wam drogiemi, zawołał podniesionym głosem, gdyż te stosunki poświęciłem dla ojczyzny i dla swoich przekań.” Te słowa padły jak rozżarzone węgle na łysę głowę tych co chcieli upokorzyć Duvergier de Hauranne, a sami upokorzeni zostali.

Obecność hrabiego Paryża na posiedzeniu zgromadzenia narodowego miała służyć jako zaprzeczenie wiadomości o jego podróży na dwór Henryka Vgo.

Kronika.

(Nadane stypendya.) (C. d.) Dalsze stypendya otrzymali:

- 39 Maciej Kołczykiewicz uczeń 8 klasy gimn. w Samborze ukończył klasę poprzednią z postępowaniem celującym i lok. 1, utrzymuje się z własnej pracy, ojciec bowiem tkacz w Samborze prócz małej zagrody nie posiada żadnego majątku, zarabiać zaś już nie może dla bardzo podeszłego wieku.
- 40 Aleksy Jarema uczeń 5 klasy tegoż gimnazjum, ukończył klasę poprzednią celując lok. 2 na 38. Matka jego wdowa po gr. kat. parochu nie może mu w niczem dopomagać, będąc sama bez majątku a mając 5 dzieci do wyżywienia.
- 41 Józef Wróblewski uczeń 7 klasy gimn. w Stanisławowie ukończył klasę poprzednią z postępowaniem celującym i lok. 1 na 43, ojciec jego mieszczanin w Kołomyi prócz chaty i 3 morgów roli, nieposiada żadnego majątku a będąc chorowitym i do pracy niezdolnym niemoże wyżywić siebie i troje nieletnich dzieci.
- 42 Jan Belej uczeń 5 klasy tegoż gimn. ukończył 4 klasę celując lok. 1 na 44, ojciec jego włościanin w Wojułowiu, z kilku morgów gruntu nie może wyżywić siebie i 5 dzieci.
- 43 Feliks Antoni dw. im. Tenczyn uczeń 8 klasy gimn. w Tarnowie ukończył klasę poprzednią z postępowaniem celującym lok. 1 na 31. Sierota bez rodziców, utrzymuje się w szkołach własną pracą.
- 44 Wiktor Chrzanowski uczeń 7 klasy gimn. w Tarnopolu, ukończył 4 klasy poprzednie z postępowaniem celującym i lok. 1 (w 6 klasie na 32 uczniów) ojciec oficjalista prywatny obarczony 4 dziećmi, żyje tylko ze szczerpłej wysługi nieposiadając żadnego majątku.
- 45 Franciszek Dubler uczeń 5 klasy gimn. w Wadowicach, ukończył klasę poprzednią celując lok. 1 na 27. Sierota bez rodziców utrzymuje się jedynie własną pracą.
- 46 Bronisław Stanisław dw. im. Leganowicz uczeń 4 klasy wyższej szkoły realnej we Lwowie ukończył klasę poprzednią celując lok. 1 na 23. Sierota, matka nieposiadająca żadnego majątku utrzymywać musi 7 dzieci.

Wreszcie otrzymał stypendyum z powyższej fundacji (rocznych 157 zł. 50 c.) w miejsce stypendyum 105 zł. z fundacji Anny Ostrogskiej:

47 Tomasz Pawłowski uczeń III. roku wydziału filozoficznego we Lwowie. Otrzymał w ostatnim roku 2 kolokwia bardzo dobrze a stosunki jego materialne nie polepszyły się od czasu nadania wyżej nazwanego stypendyum niższego. (Dok. n.)

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w b. m.):

Dnia 7. bm. Kondracki Franciszek o ciężkie uszkodzenie ciała; Granat Franciszek o ciężkie uszkodzenie ciała; Płako Konstanty o kradzież;

dnia 8. bm. Kibało Jurko o ciężkie uszkodzenie ciała; dnia 9. bm. Meczera Franciszek o oszustwo;

dnia 16. bm. Martynow Dańko o ciężkie uszkodzenie ciała; Horoszczuk Hawryło o kradzież; Bojko Fedko o ciężkie uszkodzenie ciała;

dnia 13. bm. Nocko Jakób o oszustwo; Turko Iwan o gwałt publiczny;

dnia 15. bm. Rückart o szpiegostwo; Zurawel Michał o ciężkie uszkodzenie ciała; Gudaw Iwan o gwałt publiczny.

(Wykaz ukaranych fiaków i dorożkarzy we Lwowie.) Ces. król. Dyrekcja policji ukarała jako sąd i w własnym zakresie działania w drugiej połowie bm.: dorożkarzy l. 35, 52, 82, 104, 126, 141, 162, 168, 170, 185 i 196 za przekroczenie taksy dorożkarzy; dorożkarzy l. 17, 34, 52, 59, 79, 87, 113, 115, 168, 187, 203, 220 i 239 za odmówienie jazdy; dorożkarzy l. 52, 82, 168 i 185 za nieprzystojne zachowanie się w obec gości; fiakra l. 24 i dorożkarzy l. 13, 64, 162, 186, 194, 222 i 244 za prędką i nieostrożną jazdę; fiaków l. 21, 32, 46 i dorożkarzy l. 96, 104, 106, 107, 119, 192, 215 (dwa razy) za pozostawienie koni z powozem bez dozoru; dorożkarzy l. 20 i 161 za nieprzedstawienie woźnicy w policji; fiakra l. 50 i dorożkarzy l. 40, 43, 148, 190, 203 i 206 za brak taksy w powozie; dorożkarzy l. 54 i 129 za burdę uliczną; dorożkarza l. 8 za jazdę bez dzwonka; dorożkarza l. 42 za opilstwo; dorożkarza l. 135 za utrzymywanie dorożki w złym stanie.

Do sądu oddano celem ukarania dorożkarza l. 162 za złośliwe uszkodzenie cudzej własności.

(Wykaz osób aresztowanych we Lwowie.) C. k. Dyrekcja policji we Lwowie uwięziła w styczniu b. roku 660 osób. Z tych oddano sądom 134, policja jako sąd ukarała 45 a w własnym zakresie działania 481 osób. Wydalono szupasem ze Lwowa 127, magistratowi oddano celem zbadania przynależności 4, a do robót przymusowych 47. W szpitalu umieszczono 14 syfilistycznych i 8 innych chorych.

(Wykaz osób aresztowanych w Krakowie) W miesiącu styczniu 1872 organa krakowskiej dyrekcji policji aresztowały 414 osób. Z tych oddano sądom cywilno-karnym 103 a mianowicie: za gwałt publiczny 1, za rozbój 1, za kradzież 76, za sprzeniewierzenie 1, za oszustwo 2, za obrazę straży 10, za pobicie, skaleczenie i inne uszkodzenie ciała 6, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 5, za potwarz 1. Oddano magistratowi miasta Krakowa za żebranie, brak za trudnienia, brak miejsca pobytu, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu i z domu przytułku i t. d. 126. W szpitalu umieszczono nierządnic 5. Ukarano zaś policyjnie za włóczęgostwo, pijaństwo, ekcesja i t. d. 180. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 56 osób, a mianowicie: za powrót z wydalono 1, za przewinięcia w służbie 24, za przekroczenie przepisów dorożkarskich 3, za pozostawienie koni bez dozoru 14, za spieszną i nieostrożną jazdę 9, za samowładne zatrzymanie cudzej własności 2, za przekroczenie przepisów meldunkowych 2, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 1.

(Dochód celny państwa Rosyjskiego) jako „St. Peterb. Wied.“ na podstawie wiadomości zasięgniętych z źródła urzędowego wykazują, wzrasta z każdym rokiem. I tak w 1866 roku dochód ten wynosił 31,673,491 rubli, w 1867—36,914,842 rs., w 1868—35,958,500 rs., w 1869—40,002,453 rs., w 1870—41,180,601 rs. i w 1871 roku 47,558,157 rs. Według obliczeń budżetowych na rok bieżący 1872, spodziewany dochód celny obliczono na 43,815,500 rubli. (G. P.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 6go lutego. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W ostatnim tygodniu termometr spadł o 7 stopni poniżej zera. Dnie były pogodne a w południowych godzinach nawet bardzo przyjemne.

Ruch w handlu towarowym był ożywiony, mianowicie ożywił się handel wiosennymi materiami wełnianymi. Przesyłka maszyn i narzędzi rolniczych z fabryk angielskich była bardzo znaczną i przeznaczoną w większej części dla Rosyi. Nadto ożywił się ruch w skutek znaczniejszych transportów płodów surowych do fabryk cukru w pobliżu Podwołoczysk. — Wielką trudność w komunikacji handlowej Galicji z Rosją sprawia deklaracja i oglądanie hańdziej sztuki z towarów transportowanych koleją Karola Ludwika. Na stacji w Wołoczyskach hańda sztuka musi być wyładowana i zosobna znaczną. Spodziewać się należy, że ze strony Rosyi nastąpi zniesienie albo przynajmniej złagodzenie tych uciążliwych zarządzeń. — Na rachunek eraryjalnej fabryki tytoniu w Winnikach przywieziono w ostatnich 14 dniach około 12 cetnarów rosyjskiego tytoniu.

Handel sierścią ożywił się, a z Brodów i Wołoczysk wysłano około 200 cetnarów tego artykułu do Niemiec. Handel pierzem podniosły się niezawodnie bardzo znacznie, gdyby ceny spadły cokolwiek. W jednym miesiącu przewieziono dotąd z Rosyi przez Radziwiłłów, Husiatyn i Nowosielicę do Niemiec około 4—500 cetnarów pierza. Z wiosną nastąpi niezawodnie wywóz znaczniejszych zapasów pierza z Podwołoczysk do Wiednia. — Fabryki cukru zajmują się obecnie tuczeniem bydła rzeźnego. Ponieważ według dokładnych obliczeń 50 fabryk cukru w kijowskiej gubernii położonych zdoła utuczyć 10.000 wołów, więc spodziewać się można licznych transportów bydła rzeźnego przez Galicję. — Wełny owej wysłano znowu w ostatnim tygodniu 1000 cetnarów przez Podwołoczyska. — Handel masłem i jajami ożywił się, gdyż popyt na te artykuły w Prusiech znacznie się powiększył. — Zniżenie ażywa wpływa niekorzystnie na ruch handlowy

W handlu zbożowym mimo złego stanu dróg krajowych ruch był dość ożywiony a dowóz zboża znaczny. Nadzieja producentów, że w tych dniach cena zboża na targach niemieckich dozna korzystnej zmiany, coby usunęło zupełnie stagnację nie ziściła się. W ostatnim

tygodniu kupowano zboża najwięcej na konsumpcję a młyny zakupiły wielkie zapasy. Kupna z dostawą w późniejszych terminach nie były znaczne. Nawet na Bukowinie i w Księstwach naddunajskich ruch nie był bardzo ożywiony. — Wskutek niewystarczającego na potrzeby tegorocznego zbioru ziemniaków konsumpcja mąki znacznie się powiększyła a ceny wszystkich innych artykułów podniosły się. Za granicą nie nastąpiła tożsamo żadna zmiana. Na targu londyńskim ceny nie podniosły się, bo zapasy zboża dotąd nagromadzone wystarczają na dłuższy przeciąg czasu. Na targach niemieckich ceny ustaliły się wprawdzie w sposób dość korzystny ale wywóz zboża nie był znaczny gdyż na targach tych poszukiwany jest tylko przedniejszy gatunek zboża.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 ₰ 11 zlr., żyto 180 ₰ 8 zlr. 75 c., jęczmień 158 ₰ 7 zlr., owies 110 ₰ 3 zlr. 50 ct. Dębica: pszenica 190 ₰ 11 zlr., żyto 180 ₰ 7 zlr. 50 c., jęczmień 158 ₰ 6 zlr., owies 112 ₰ 3 zlr. 50 c. Przemyśl: pszenica 190 ₰ 10 zlr. 25 c.—10 zlr. 50 c., żyto 180 ₰ 7 zlr.—7 zlr. 50 c., jęczmień 140 ₰ 4 zlr.—5 zlr. 25 c., owies 112 ₰ 3 zlr. 25 c.—3 zlr. 50 c. Jarosław: pszenica 190 ₰ 10 zlr. 60 c.—11 zlr. 50 c., żyto 180 ₰ 5 zlr. 60 c.—7 zlr. 50 c., jęczmień 160 ₰ 5 zlr. 10 c.—zł. 5 50 c., owies 112 ₰ 3 zlr. 10 c.—3 zlr. 60 c. Z powodu niskich cen na targach zagranicznych wywóz był mały. Rzeszów: pszenica 190 ₰ 12 zlr. 50 c., żyto 180 ₰ 9 zlr. 50 c., jęczmień 158 ₰ 8 zlr. owies 110 ₰ 4 zlr., koniczyzna 180 ₰ 60 zlr., siemię lniane 150 ₰ 12 zlr. Ceny szły w górę. Brody: pszenica 190 ₰ 8 zlr. 20 c.—9 zlr. 10 ct., żyto 180 ₰ 5 zlr. 20 c.—5 zlr. 50 c., jęczmień 156 ₰ 4 zlr. 20 c. 4 zlr. 90 c., owies 112 ₰ 2 zlr. 60 c.—2 zlr. 80 c., groch 200 ₰ 6 zlr. 50 c.—7 zlr., hreczka 156 ₰ 4 zlr. 90 c.—5 zlr. 10 c. Tarnopol: pszenica 190 ₰ 9 zlr.—9 zlr. 20 c., żyto 180 ₰ 5 zlr.—5 zlr. 20 c., jęczmień 156 ₰ 4 zlr. 20 c.—4 zlr. 80 c., owies 111 ₰ 2 zlr. 50 c.—2 zlr. 80 c. Na jęczmień i owies popyt był słaby.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 300 sztuk, które odwieziono zaraz dalej do Oświęcimia. Z tutejszego targu odstawiono na dworzec kolei mało bydła.

Ceny targowe w miesiącu styczniu 1871:

Następujących artykułów:	Miejscę targu:				
	Tarnów	Sędziszów	Ropczyce	Gorlice	Zywiec
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	walutą austriacką				
Mec pszenicy	5 67	5 60	5 75	5 58	6 75
„ żyta	4 82	4 10	4 45	4 28	5 25
„ jęczmienia	3 72	3 35	3 50	3 20	4 —
„ owsa	1 85	1 75	1 75	1 70	2 25
„ grochu	4 50	—	5 25	6 12	7 —
„ hreczki	—	—	—	—	8 —
„ kukurudzy	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	2 —	1 65	1 60	—	2 —
Cetnar siana	1 20	1 15	1 40	1 30	2 —
Sąg drzewa twardego	14 —	10 —	10 —	6 90	7 —
„ miękkiego	11 50	7 75	7 —	5 45	5 80
Funt mięsa wołowego	—	—	16 —	—	14 —
Miara wina	—	—	—	—	—
„ piwa	—	—	20 —	24 —	24 —
Wyrobnik z wiktem bez wiktu	—	—	—	—	—

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Zasu“.

Wiedeń, 6. lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu Rady państwa Knoll i jego towarzysze stawiają wniosek względem przyjęcia projektu ustawy o przymusie legalizacji. Menger i spółnicy interpelują ministra handlu względem przedłożenia projektu ustawy na podstawie elaboratu komisji mającej zbadać sprawę przewozu towarów kolejami żelaznymi. Minister spraw wewnętrznych odpowiada na interpelację tyczącą się zmiany metryki przez arcykiskupa ołomuńskiego, że ze strony administracji politycznej pomienione bezprawne dopiski pozabawionemi zostały prawności. Co się tyczy wypadku w Nowym Iczynie, arcybiskup zwrócił uwagę ze strony przeciwny rozporządzeniom władz. Wypadek w Prośnicach za zezwoleniem ministra sprawiedliwości oddany został przez prokuratorę sądowi powiatowemu. Wnioski postawione przez komisję względem unieważnienia wyboru dziekana Tharnoczy w Tyrolu, przyjęła Izba bez rozpraw. Posiedzenie trwa dalej.

Peszt, 5. lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu izby poselskiej odczytano tylko pismo izby panów odnoszące się do kilku mniejszych przedłożeń; następnie

udali się posłowie na posiedzenia sekcji w celu obrad nad ustawą wyborczą.

Peszt, 5. lutego. „Pester Correspondenz“ oświadcza na zasadzie informacji wiarogodnych, iż wszystkie wiadomości w dziennikach wiedeńskich o nieporozumieniu między ministrami Lonyayem i Kerkapolim i o bliskim ustąpieniu ostatniego, oraz podobne wiadomości odnoszące się do innych członków gabinetu węgierskiego są zupełnie bezzasadne.

Peszt, 6. lutego. „Pesti Naplo“ oświadcza, iż wiadomość podana przez „Pester Lloyd“ o zerwaniu układów kroackich jest błędna; przedstawia on, że we wszystkich głównych punktach osiągnięto zupełne porozumienie. Kiedy jednak opozycja domagała się bezwzględnego obsadzenia wyższych przez członków stronnictwa swego, rada ministrów rozstrzygnęła, że trzeba wprzód czekać na otwarcie sejmiku i ugrupowanie się stronnictw, od czego zależeć będzie następnie obsadzenie wyższych urzędów. Kroaci okazali się być z tego niezadowoleni. Sprawa nie może być jeszcze za skończoną uważana.

Paryż, 5. lutego „Journal officiel“ ogłasza urzędowo dymisyję ministra spraw wewnętrznych Kazimierza Périer.

Wersal, 5. lutego. Następca Kazimierza Périer jeszcze nie naznaczony. Rada ministrów zajmować się dziś będzie tą sprawą. Wiadomość o usunięciu się ministra robót Larcy, jest zaprzeczona.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7 lutego 1872.

Hotel Żorza: Pp. Arciszewski A., z Horodenki. — Horodyski T., z Krogulca. — Krzysztofowicz A., z Horodenki. Hotel europejski: Pp. Hr. Lanckoroński T., z Tartakowa. — Czarkowski A., z Rosyi. — Kieraki S., z Dobromirki. — Orłowski G., z Botuszan. Hotel angielski: Pp. Hr. Borkowski S., z Uhrynowa. — Papara D., z Danicz. Hotel krakowski: P. Konopka J., ze Szkla. Hotel warszawski: P. Pucher G., c. k. poruczn., z Tarnopola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7 lutego 1872.

Pp. Barański F., do Chłopczy. — Kopezyński Ign., do Krakowa. — Płocki E., do Jaweża. — Poten K., do Olszanki. — Sroczynski R., do Choronowa. — Tomanek P., do Smarżowa. — Tomanek P., do Smarżowa. — Tuzyński K., do Skoryk. — Winnicki T., do Wierzbicy.

T E A T R

Dziś (przedstaw. polskie). 3. występ Lecha Nowakowskiego. „Poszukuje się nauczyciela“ Komedya w 2 aktach z francuskiego. — „Partya Pięty“ Komedya w 1 akcie z francuskiego, przeobraził L. Nowakowski.

Jutro 9ty „Wielki Maskowy Bal“ w sali teatralnej i redutowej.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Lwowa do Krakowa o g.	6 m. 42 rano.
" " " " " "	8 " 7 wieczór.
" " " " " "	3 " 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowic	8 " 32 rano.
" " " " " "	12 " 20 w nocy
" " " " " "	8 " 52 rano.
" " " " " "	11 " 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g.	7 m. 37 rano
" " " " " "	11 " — wieczór.
" " " " " "	8 " — wieczór.
" z Czerniowic	7 " — wieczór.
" " " " " "	2 " 30 w nocy.
" z Brodów i Zloczowa	7 " 24 wieczór.
" " " " " "	2 " 50 w nocy

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Zloczowa o g.	9 m 11 rano.
" " " " " "	12 " 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Zlocz. o	6 " 53 wieczór.
" " " " " "	2 " 19 w nocy

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu lutym 1871

Dnia	Barometer				Millimeter				Stoień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10			Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7 ⁿ	2 ⁿ	9 ⁿ	M.	7 ⁿ	2 ⁿ	9 ⁿ	M.	7 ⁿ	2 ⁿ	9 ⁿ	M.	7 ⁿ	2 ⁿ	9 ⁿ	M.	7 ⁿ	2 ⁿ	9 ⁿ	M.	7 ⁿ	2 ⁿ	9 ⁿ	M.	7 ⁿ	2 ⁿ	9 ⁿ	M.			
1	742.52	742.36	741.30	742.06	-1.4	+4.3	+1.9	1.60	—	5.0	4.8	—	—	82	91	—	3	10	8	6.0	S 1	SW 1	SW 1	5	1	2	2.7	0.0	—		
2	739.17	737.28	736.48	737.64	+1.2	+5.3	+1.8	2.77	4.5	4.9	4.5	4.63	90	75	87	84.0	7	9	5	8.0	SW 1	SW 1	0	5	6	1	4.0	—	—		

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaje	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placą	żądają
Złote austriackie				
D. 6. lutego. Południowy.			263.75	264.75
Akc gal. kol. żel. K.L. a diwid			161	161
kol. lwow.-czern. Jassy			160	162
banku hipol. galic. po 200 zł. zwplata 60% ex diwid.				64
papiery czern. po 200 zł. w. a.				
Galic. banku krajow.			83	83.50
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.			75	75.60
Tow. kr. gal. 4% w. a.			88.50	89
Banku hip. gal.			91	91.75
Gal. zakł. kred. wiołc.			75.50	76
Oblig. indemn. gal.				
W. Ks. Krak.				
Księstwa Bukowiny				
Poz. głod. r. 1866 po 10% w. a.				
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.				
" " " " " II.				
" " " " " kolei lwow.-czerniow.				
" " " " " I Em.				
" " " " " II				
Dukat holenderski			33	41
" cesarski			6.35	6.42
Napoleonodor			8.98	9.8
100 imperyal rosyjski			9.20	9.33
Rubel srebrny rosyjski			1.77	1.84
" papierowy			1.56 1/4	1.57 1/2
Bank pol. za 100 zł pol.				
Talar pruski srebrny				
Pruskie bilety kasowe			1.68 1/2	1.70
Srebro			112.25	113.50

(pien. towar.)	
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 50%	—
Metaliki po 4 1/2%	—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	314. 314.50
" " " " 1839 piąta część losów	313.50 314.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	94.50 95.—
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	104.75 105.25
" " " " 1860 po 100 zł. 5%	118.— 119.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	147.50 148.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.— 24.—
B. Krajów koronnych.	
Obligacje indemn. po 50% za 100 zł.	
Czech	96.50 97.50
Bukowiny	74.50 75.50
Galicyi	75.50 76.—
Niższej Austrii	95.50 96.—
Siedmiogrodu	77.50 78.—
Węgier	80.30 81.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 70%	—
2. Akcje.	
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	357.50 358.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	545.80 346.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1010.— 1022.—
Galic. banku kraj. z 300 zł. wpl. 40%	—
Galic. banku hyp. po 200 zł. wplata 60%	—
Banku narodowego	865.— 867.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	636.— 638.—
Kol. Ces. Elżbiery po 200 zł. m. k.	249.— 249.50
Pól. kolej po 1000 zł. w. a.	2262 2267
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	266.50 267.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szterl.)	164.50 165.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	497.— 498.—
Połud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	218.— 218.50
Spółki Borysławskiej z 200 zł. w. a.	—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	179.50 180.50
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)	
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 50% w srebrze	105.50 106.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 40%	73.— 75.—
" " " " " " po 50%	83.—
Gal. banku hyp. po 60%	88.60 89.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 60%	91.50 91.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 50%	90.— 90.25
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2%	88.25 88.75
" " " " " " renta po 60%	—
4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.	
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50 90.—
" " " " " " w. a.	86.— 87.—

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 50% za 100 zł.	104.75 105.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji	100.— 101.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 60%	—
5. Losy. (za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	183.— 190.—
Clarego po 40 zł. m. k.	33.— 39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50 100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.— 16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50 32.50
Pañiego po 40 zł. m. k.	23.— 30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50 15.50
Sahna po 40 zł. m. k.	—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.50 33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.— 28.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	— 121.50
" " " " " 50 zł. w. a.	59.— 60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.50 23.50
Windischgratza po 20 zł. m. k.	21.50 22.50
Weksele. (Na 3 miesiące.)	
Amsterdam za 100 zł. hol.	95.15 95.25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.20 95.35
Berlin za 100 tal.	—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	95.35 95.50
Hamburg za 100 M. B.	84.10 84.20
Londyn za 10 ft. szterl.	113.20 113.45
Paryż za 100 fr.	44.10 44.15
Kurs złota.	
Dukat cas. mau.	5.41 5.43
" peł. wagi	—
Korona	—
20frankówka	9.02 1/2 9.03
Rosyjski imperyal	—
Talar związkowy	—
Srebro	111.75 112.25
Telegrafowany kurs wiedeński.	
Dnia 6. lutego.	
Jednolity dług państwa w banknotach	62 60
" " " " " w srebrze	71 10
Losy z 1860 roku	102 30
Akcje banku wiedeńskiego	856
" " " " " kredytowego	333 50
Londyn 10 funtów szterlingów	112 90
Srebro	111 35
Napoleonodor	9 —
Dukat	5 40

DZIENNIK URZĘDOWY.

(313 2-3) Ogłoszenie konkursu.

L. 27. W celu obsadzenia posad notaryuszów, a mianowicie w Kutach i nowo systemizowanej posady notaryusza w Sołotwinie rozpisuje się konkurs. Ubiegający się o tę posadę, mają podania swe w przeciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego edyktu wnieść tu do sądu obwodowego jako izby notaryalnej. Z c. k. sądu obwodowego jako izby notaryalnej. Stanisławów, dnia 1. lutego 1872.

(315 2-3) E d y k t.

L. 63822. C. k. sąd krajowy Lwowski zawiadamia niniejszem p. Bronisława Skibniewskiego, iż zamianowanym został dla niego kurator w osobie pana adwokata Dra. Moszyńskiego z substytucją p. adwokata Dra. Gregorowicza celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 24. czerwca do l. 32155. Wzywa się zatem pana Bronisława Skibniewskiego, aby się do zamianowanego kuratora zgłosił lub innego zastępcę prawnego sobie obrał i o tem sądowi tu-tejszemu doniósł, albowiem w razie przeciwnym wszel-

kie następstwa prawne sam ponosić będzie. Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 25. listopada 1871.

(318 2-3) E d y k t.

L. 8135. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia mających chęć kupienia, że na odezwe sądu obwodowego Stanisławowskiego z dnia 28. września 1871 Nro. 10815 ku ściąganiu sumy wekslowej 140 złr. z przyn. wygranej, przez Josła Koflera przeciw Jurja Jaremin leżącemu masie, sprzedaną zostanie zadłużona realność w Wierzbowcu Nr. k. 117 rep. n. 323, nie mająca ciała tabularnego, na dniu 29go lutego i 4go kwietnia 1872 o godzinie 10. rano za cenę szacunkową 400 złr. w. a lub wyżej, a na dnu 3go maja 1872 o godzinie 10tej rano i niżej takowej. C. k. sąd powiatowy. Kossów, dnia 18. stycznia 1872.

(316 2-3) E d y k t.

L. 6780. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Bochniewicza

z życia i miejsca pobytu niewiadomego a ewentualnie jego niewiadomych spadkobierców, że pozwem z dnia 23. grudnia 1871 l. 6780 Marcin Stuber i Jan Feliks Weber przeciw nim o ekstabulowanie z hipoteki folwarku Finkowskie pod Nr. 271 w Nowym Sączu obowiązków Michała Bochniewicza także według tabeli miejskiej Nowo Sąddeckiej ks. gł. Tom I. pag. 190 n. 7 on zapisanych spór wytoczyli, że celem zastępowania ich jako pozwanych kurator w osobie p. adwokata Dra. Zielińskiego z substytucją p. adwokata Dra. Jarosza ustanowiony i termin do ustnej rozprawy na dzień 6. marca 1872 o 10. godzinie przed południem wyznaczony został. Wzywa się nadmienionych pozwanych, aby na tym terminie albo sami, albo przez wybranego sobie pełnomocnika się stawili, lub ustanowionemu kuratorowi do obrony potrzebne dokumenta i dowody udzieliłi, w przeciwnym bowiem razie z zaniebdania tego wynikających skutków sami sobie przypisaćby musieli. Z c. k. sądu obwodowego. Nowy Sącz, dnia 29. grudnia 1871.

(317 1-3) **E d y k t.**

L. 6781. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Domicelę Imo Bochniewiczową 2do Bartoszewską, tudzież Jana Chrz. Bochniewicza, Teresę Niedzielską i Wincentego Bochniewicza, a ewentualnie ich niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim pozwem Marcina Stubera, Jana Feliksa Webera, tudzież Piotra i Anny małżonk. Uhlów de pr. 23. grudnia 1871 l. 6781 o wyekstabilowanie z hipoteki folwarku Finkowskie z przynależnym gruntem Wojtaszowskie pod Nr. d. 271. w Nowym Sączu praw i adnotacji tamże według tabuli miejskiej Nowo Sąddeckiej ks. gł. Tom. III. str. 60 n. 17 i 18 on. tudzież str. 62 n. 19 on. na rzecz pozwanych uwidoczonych spór wytoczony i do ustnej rozprawy termin na dzień 6. marca 1872 o godzinie 10. przed południem wyznaczony, nareszcie że do zastępowania pozwanych kurator w osobie p. adw. Dr. Zieliński z snbystucją p. adwok. Dra. Jarosza ustanowiony został.

Wzywa się nadmienionych pozwanych, aby na wyznaczonym terminie lub osobiście lub przez pełnomocnika stanęli, lub też mianowanemu kuratorowi do obrony potrzebne dokumenta i dowody udzielili w przeciwnym razie bowiem skutki z zaniedbania tego wynikające sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 29. grudnia 1871.

(319 1-3) **E d y k t.**

L. 6419. C. k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia należności 600 zł w. a. z przyn. odbędzie się w budynku sądowym w Rohatynie dnia 20go marca i 10go kwietnia 1872 o godzinie 10. przed południem przymusowa sprzedaż pól ornych „Turkowiec pomiarki“ zwanych w Melnie położonych, Edwarda Ujejskiego własnych.

Za cenę wywoławczą podaną będzie suma 342 zł 31kr. wal. a. zapomocą sądowego ocenienia wynaleziona.

Chcący ubiegać się przy licytacji złożą do rąk komisji sądowej zadatek wynoszący 10proc. ceny szacunkowej a to w gotówiznie lub w papierach publicznych.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn, dnia 10. stycznia 1872.

(320 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 3730. Celem zabezpieczenia odbudowania mostu Nr. 76 na Gnieźnie przy gościńcu państwowym zło-czowsko-zaleszczyckim pod Trembowlą, odbędzie się na dniu 20. lutego 1872 r. w c. k. starostwie w Tarnopolu publiczna druga licytacja przez oferty.

Cena fiskalna wykonać się mających robót wynosi ogółem 11000 zł. 84¹/₂ kr.

wal. austr., z której przypada:	
na budowę mostu	6871 zł. 27 kr
„ „ kobylic	2087 „ 92 „
„ „ podniesienie gościńca	1891 „ 65 ¹ / ₂ „
„ „ wynagrodzenie ryczałtowe	150 „ —
razem jak wyżej	11000 zł. 84 ¹ / ₂ kr.

wal. austr.

Warunki licytacji, jako też sumaryczny kosztorys przejrzany być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem starostwie, dokąd także oferty w 5procent. wadyum zaopatrzone w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12tej w południe wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisu lub też w terminie nie wniesione, uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 27. stycznia 1872 r.

(321 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 57216. W celu zabezpieczenia budowy przedłużenia tamy równoległej na rzece Sole powyżej mostu Nr. 27 pod Oświęcimem w cenie fiskalnej 2280 zł. 53 kr. odbędzie się w c. k. starostwie Bielskiem 29go tego miesiąca publiczna licytacja zapomocą ofert.

Warunki budowy przeglądać można w rzeczonym c. k. starostwie, dokąd także oferty, ułożone podług przepisu i zaopatrzone w 5procentowe wadyum w powyższym terminie wniesione być mają najdalej do godziny 12tej w południe.

Oferty spóźnione lub nie ułożone podług przepisu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. lutego 1872.

(322 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 2704. W c. k. tutejszej Dyrekcji poczt zalega list pieniężny, nadany na dniu 12go sierpnia 1871 pod adresem Sarak Flinn w Hegenouille, zawierający 50 rubli.

List ten może uprawniony nadawca za okazaniem oryginalnego receptu nadawczego i odcisku pieczętki w dyrekcji poczt odebrać.

Lwów, dnia 3. lutego 1872.

Rundmachung.

Nr. 2704. Ein unterm 12. August 1871 in Szczawnica aufgegebener Geldbrief mit 50 Rubeln an Sarak Flinn in Hegenouille konnte an den Bestimmungsort nicht gelangen und erliegt bei der hiesigen Postdirection.

Derjelbe kann vom rechtmäßigen Aufgeber unter Vorweisung des Original-Aufgaberecepte und des Siegelabdruckes bei der Postdirection behoben werden.

Lemberg, am 3. Februar 1872.

(323 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 1354. Na dniu 11go lutego b. r. wchodzi w życie w Schodnicy urząd pocztowy dla przesyłek listowych i wartościowych i otrzyma połączenie z c. k. urzędem pocztowym w Borysławiu za pomocą jazd posłańczych, które łącząc się z jedną, dwa razy dziennie obiegającą jazdą posłańczą między Borysławiem a Drohobyczem utworzą jeden kurs w następującym porządku: Ze Schodnicy dziennie, a mianowicie od 1. kwietnia do końca września o 6 godz., zresztą o 4¹/₂ godz. wieczór.

W Borysławiu o 7¹/₂, względnie o 6 godz. wieczór, z Borysławia o 4¹/₂ godz. rano, w Drohobyczu o 5³/₄ godz. rano

(Łączy się z karyolką do Przemysła).

Z Drohobyczu dziennie o 6 godzinie rano.

(Łączy się z karyolką z Przemysła).

W Borysławiu o 7¹/₄ godz., z Borysławia o 7 godzinie 25 min., w Schodnicy o 8 godz. 55 min. rano.

Dotychczasowa druga jazda posłańcza miejscowa z Borysławia do Drohobycza nie zmienia się.

Opróż doręczęli urzędu pocztowego w Schodnicy: Dothe, Kropiwnik nowy i stary, Maydan, Rybnik, Schodnica.

C. k. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 29. stycznia 1872.

R u n d m a c h u n g.

Nr. 1354. Am 11ten Februar l. J. tritt im Orte Schodnica ein f. f. Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben, und mit dem Postamte Boryslaw mittelst täglicher Botthensfahrten in Verbindung, die sich an die eine der täglich 2mal curirenden Botthensfahrten Boryslaw - Drohobycz anschließend, und mit derselben einen einheitlichen Kurs bildend in nachstehender Weise zu verkehren haben:

Von Schodnica täglich und zwar in der Zeit vom 1 April bis Ende September von 6 Uhr, sonst um 4¹/₂ Uhr Abends.

In Boryslaw um 7¹/₂, beziehungsweise 6 Uhr Abends, von Boryslaw um 4¹/₂ Uhr Früh in Drohobycz um 5³/₄ Uhr Früh.

(Anschluß an die Carioipost nach Przemysl).

Von Drohobycz täglich um 6 Uhr Früh.

(Anschluß an die Carioipost aus Przemysl)

In Boryslaw um 7¹/₄ Uhr. Von Boryslaw um 7 U. 25 M. in Schodnica um 8 Uhr 55 M. Früh.

Die bisherige zweite Local-Botthensfahrt Boryslaw-Drohobycz bleibt unverändert.

Bestellungsbeginn des Postamtes Schodnica:

Dothe, Kropiwnik nowy i stary, Maydan, Rybnik, Schodnica.

Von der f. f. Post-Direction.

Lemberg, am 29. Jänner 1872.

(324 1-3) **E d y k t.**

Nr. 18101. C. k. sąd obwodowy stanisławowski uwiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia wywalczonej przez spadkobierców Jędrzeja Borysławskiego przeciw spadkobiercom Wolfa Heinitz kwoty 1536 złr. w. w. czyli 645 złr. 12 ct. w. a. z odsetkami po 50/0 od 3. lutego 1859 bieżącemi, kosztami egzekucji 5 złr. 42 ct. i 12 złr. 17 ct. tudzież 27 złr. 81 ct. po odtrąceniu jednak z tej wierzytelności już zapłaconych 300 złr. w. a. wymusowa sprzedaż publiczna 2/3 części realności pod l. k. 153 i 154 m. w Stanisławowie położonych do dłużników Rubina i Hindy Heinitz należących, na rzecz spadkobierców Jędrzeja Borysławskiego w dwóch terminach, mianowicie na dniu 21. marca i 25. kwietnia 1872 każdą razą o 10 godzinie przed południem w tym c. k. sądzie obwodowym pod następującymi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3690 złr. w. a.

2. Sprzedaż w obu terminach nastąpić może tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

3. Wadyum wynosi 369 złr. w gotówce lub papierach wartościowych.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem się dotyczące strony, zaś dłużniczkę Hindę Heinitz z miejsca pobytu niewiadomą lub wrazie jej śmierci jej nieznanymi spadkobierców przez kuratora adwokata Eminowicza z zastępstwem adwokata Tutaka, niemniej też niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli mianowicie: Jakuba Horowitz, Romana Wyszynskiego, Emilię z Wyszynskich Friedlową, Leokadyę z Wyszynskich Wierzejską, Deodata, Krzysztofa: Rozalię, Rypsymę i Alojzję Agopsowiczową i Hindę Heinitz, a wrazie ich śmierci ich niewiadomych spadkobierców, niemniej też i tych wierzycieli, którzyby po dniu 30. listopada 1871 do tabuli weszli, lub którymyb niżej lub później zapaść mające uchwały z jakiegokolwiek bądź przyczyny wcześniej doręczonemi być nie mogły, przez ustanowionego niniejszem kuratora w osobie adwokata Dr. Szydłowskiego z zastępstwem adwokata Dr. Bardacha, uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 29. grudnia 1871.

325 1-3) **E d y k t.**

Nr. 902 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości pp. Annie z Rostkowskich Igo słu bu Siekierzyńskiej, 2go słu bu Rusieckiej, Józefowi Rusieckiemu i Antoniemu Siekierzyńskiemu z życia i miejsca pobytu nieznanymi, a wrazie ich zejścia ich domniemanych spadkobierców z życia i miejsca pobytu również nieznanymi, że pp. Leon Axentowicz, Soter Sochanik i Nikodem Sochanik dnia 22. stycznia 1872 do L. 902 wnieśli pozew o wyekstabilowanie ustanowionego pod dniem 22. czerwca

1776 między p. Floryanem Antonim Siekierzyńskim i Anną z Rostkowskich Siekierzyńską wzajemnego prawa dożywocia z wszystkimi odnośnemi pozycjami ze stanu biernego części dóbr Holihrad czyli Horyhrad powodów własnych.

Do ustnej rozprawy wyznaczono termin na 5. marca 1872 godzinę 10. przed południem a doręczono pozew p. adw. dr. Maxowi, którego dla pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem a p. adw. dr. Sternklara zastępcą tegoż ustanowiono.

Tarnopol, dnia 29. stycznia 1872.

(326 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3682. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 7. grudnia 1871 L. 20270 w celu zaspokojenia przyznanej Mikołajowi Karwat od Tekli Nalepkowy sumy 24 złr. wraz z procentem po 60/0 od dnia 21. sierpnia 1869 i kosztami 2 złr. 84 kr., 1 złr. 84 kr., 2 złr., 3 złr. 44 kr. i 4 złr. 13 kr. i 6 złr. zostanie dom pod l. k. 336 na przedmieściu wielkim przezwanym, od samej granicy wsi Zalasowy leżący, wraz z stodołą i gruntem Nr. 99 oznaczonym, 2 morgi, 800⁰ sążni obejmującym, ciała tabularnego nie stanowiącej w 3 terminach a to dnia 9. kwietnia 1872 i dnia 23. kwietnia i dnia 7. maja 1872 o godzinie 10 rano na miejscu w Tuchowie pod następującymi warunkami sprzedanym.

1) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa 145 złr. niżej której ta realność na 1 i 2 terminie nie zostanie sprzedaną i dopiero na 3 terminie może być niżej ceny tej szacunkowej sprzedaną.

2) Chęć kupienia mający ma przed licytacją kwotę 40 złr. jako wadyum do rąk komisji licytacyjnej złożyć, które wadyum najwięcej dającego zatrzymanem, innym zaś współlicytantom wydanem zostanie.

3) Nabywca obowiązany będzie w 14 dniach po prawomocności uchwały sądowej akt licytacyjny do sądowej wiadomości przyjmującej, całkowitą cenę licytacyjną do depozytu sądowego złożyć i tylko wadyum sobie potrącić będzie może, poczem zaraz bez dalszego żądania nabyta realność będzie mu w fizyczne posiadanie oddaną a dekret dziedzictwa wydanem zostanie.

Dalsze warunki licytacyjne, niemniej protokół opisanie i oszacowania można lub w c. k. sądzie lub też przy licytacji przejrzeć, a względem podatków potrzebne wiadomości w c. k. urzędzie poborowym w Tarnowie zasięgnąć.

Tuchów, dnia 27. grudnia 1871.

(327 1-3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3583. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż wskutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 7. grudnia 1871 L. 20269 w celu zaspokojenia Antoniemu Patykowi od Tekli Nalepkowy przyznanej sumy 65 fl. 75 kr. w. a. wraz z procentem po 60/0 od dnia 8. lutego 1871 i kosztami 5 fl. 37 kr., 2 fl. 34 kr., 2 fl., 5 fl. 87 kr. i 4 fl. 3¹/₂ kr. i 9 fl. w. a. zostanie dom pod l. k. 336 w Tuchowie wraz z przynależną do tegoż domu stodołą i gruntem Nr. 99 oznaczonym, 2 morgi, 800⁰ sążni obejmującym, de Tekli Nalepkowy należącym, ciała tabularne nie stanowiący, przez publiczną licytację w trzech terminach, a to dnia 9. kwietnia 1872, dnia 23. kwietnia 1872 i dnia 7. maja 1872, każdą razą o godzinie 10 rano, na miejscu w Tuchowie pod następującymi warunkami sprzedanym.

1. Realność ta pod l. k. 366 składająca się z domu, stodoły i gruntu 2¹/₂ morgów wynoszącego, zostanie na 1 i 2 terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej, przy 3 terminie zaś za jakąkolwiek cenę sprzedaną.

2. Cenę wywołania ustanawia się przez oszacowanie wypośrodkowaną w ogólnej wartości 145 fl. w. a.

3. Chęć kupienia mający winien jest przed licytacją wadyum w kwocie 40 fl. do rąk komisji złożyć, które wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacji zwróconem.

4. Nabywca winien jest w 14 dniach po prawomocności uchwały, akt licytacji do wiadomości sądowej przyjmującej, złożyć do depozytu sądowego całą licytacyjną cenę kupna sprzedaży, od której ceny wolno mu odtrącić wadyum w kwocie 40 fl. poczem nawet bez żądania mu będzie nabyta realność w fizyczne oddana posiadanie, i dekret dziedzictwa wydanym zostanie.

Inne warunki licytacji tudzież akt opisanie i oszacowania w c. k. sądzie lub też przy licytacji przejrzeć można, zaś co do zaległych podatków, można się w c. k. kasie poborowej w Tarnowie przekonać.

Tuchów, dnia 27. grudnia 1871.

(309 3-3) **E d y k t.**

L. 1392. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomej Katarzynie Zawadzkiej, że przeciw niej Hryńko Bąk Borchowa pod dniem 15. grudnia 1869 do l. 5223 pozew o 48 zł w. a. z podaniem z dnia 1. kwietnia 1871 do l. 1392 prośbę o ustanowienie kuratora dla pozwanej wniósł, wskutek czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 9go lutego 1872 o godzinie 9tej przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej jest niewiadome, przeto c. k. sąd powiatowy Lubaczowski dla niej pana Karola Łukowskiego za kuratora na jej koszt i niebezpieczeństwo ustanowił.

Upomina się niniejszym edyktem pozwana, aby swoje dowody temu kuratorowi przed terminem udzieliła albo innego obrońcę sobie obrała i o tem sąd rychle zawiadomiła, gdyż inaczej z swej opieszałości wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów, dnia 8. kwietnia 1871.